

קוֹנְטָרַס

זְכוּרֵן אַמוּנָה

יְגַלֶּה מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְזִכְרוֹ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְפָּרֵךְ, וּמִכְנִיס
עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא זֶז מִזְכוּרוֹ אֶמְתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְפָּרֵךְ פְּרָגַע, וְתָמִיד זֹכֵר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
בּוֹ יִתְפָּרֵךְ.

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן,

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלֵב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ

הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב"א

וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש נ"י: יֵשׁ
בְּעֵינָי גְּדוּלָּה אֲצֵל בְּנֵי-
אָדָם, וְהִיא — הַ"פִּחַד",
שֶׁמִּפְחָדִים מָה הָיָה וּמָה
יְהִי, וְאָמַר, הַפִּחַד בָּא מִחֲמַת
חֲסָרוֹן אֲמוּנָה, עַל-פֶּן הָאָדָם
מִפִּחַד מְפֹל דְּבָר, אֲבָל תִּכְף-
וּמִיד שֵׁשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה
בְּרוּרָה, אֲזִי נוֹפֵל מִמְּנוֹ הַפִּחַד
לְגַמְרִי, וְאֵינוֹ מִפִּחַד מְשׁוּם
דְּבָר.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן תקעז)

קונטרס

זְכוּרֵן אַמוֹנָה

א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, הָעֶקֶר בְּזֶה
הָעוֹלָם הוּא הָאַמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה — לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
אֲשֶׁר זֶהוּ כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת,
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קי"ט): כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אַמוֹנָה —
כָּל הַמְּצוּוֹת צְרִיכוֹת לְהִבְיָא אוֹתְךָ אֶל הָאַמוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה — שְׂתִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשִּׁיטוֹת, אֲשֶׁר הוּא בָּרָא וַיְצַר וְעָשָׂה אֶת כָּל
הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְכָל מַה שְׂלִמְרָאָה עֵינֶיךָ, הַכֹּל מִמֶּנּוּ

יתברך, ואין שום טבע כלל. כי גם הטבע הוא כסא השגחתו יתברך הפרטי פרטית, כי אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין מלמעלה (חלין ז.), ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה, אפלו כמלא נימא (יומא לח.), ואפלו ריש גרוותא מן שמיא מוקמינן ליה (ברכות נח.), ואפלו צפרא קלילא (צפור קטנה) מבלעדי שמיא לא מצתדייא (בלי רשות מן השמים אינה נצודה) (ירושלמי שביעית, פרק ט', הלכה א'), כי הכל בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, המשגיח על כל פרט ופרט — מהדומם, צומח, חי ומדבר, ובדיעות אלו נגאל מכל צרותיו, כי תכף ומיד חוזר אליו יתברך.

ב.

אחי ראה להכניס את עצמך בתוך האמונה הקדושה, ותדע בידיעה ברורה ומחלטת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין שום מציאות של טבע כלל, כי הכל משגח בהשגחתו הפרטית, והרגל עצמך לדבר עמו יתברך, וזה יכניס בך ידיעת האמונה הקדושה, ואף שאמונה היא בדבר שאין

זכרון אמונה רלג

השכל משיגו, ואין הדעת יודעתו, כי אמונה נקראת רק במקום שאין בו דעת ושכל, כי באם שיש בדבר דעת ושכל, כבר לא שיה בו אמונה, אבל באמת גם בתוך האמונה הקדושה — להאמין באמתת מציאותו יתברך, יש בזה למודים פה עמקים, אשר באמונה לבד צריכים כל מיני השגות והכנות ודעת עמקה, וכזה שתרגיל עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאפה רגיל בה, ותתבודד הרבה עמו יתברך, בזה בעצמו תזכה להכנס אל תוך עמק השגה והכנה ודעת באמונה הקדושה, עד שתזכה להתענג בענג ערבות ידידות זיו שכירת עזו יתברך, אשר אין לה עוד נעם ומתיקות יותר מהשגת דעת האמונה האמתית בו יתברך. אשרי הרודף אחר האמונה הקדושה, ואז טוב לו לנצח.

ג.

אחי היקר! ראה לזכר תמיד אותו יתברך, ועליך לחקק היטב בדעתך ובלבך ובכל חושך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, ואז בזכרון הזה כבר כל החיים ילכו לה באפן

זְכוּרֵן אָמוּנָה

רלד

אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי אֵינוֹ דוֹמָה מִי שְׂזוֹכֵר תָּמִיד רַק מִמְּנוֹ
יְתַבְרֵךְ, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ כְּרִגְעַ מִהַשְּׁגָחְתּוֹ יְתַבְרֵךְ,
מֵאֶחָד שְׂאֵינוֹ חוֹשֵׁב וּמְסַתְּפֵל וּמְתַבּוֹנֵן בְּזֶה כָּלֵל, כִּי
זֶה שְׂחוֹשֵׁב וְזוֹכֵר תָּמִיד אוֹתוֹ יְתַבְרֵךְ הוּא מִמְּשִׁיף עַל
עַצְמוֹ אוֹר וְחַיּוּת וְזִיו, וְזֶה שְׂשׂוֹכַח מִמְּנוֹ יְתַבְרֵךְ, הוּא
תָּמִיד מְסַבֵּב עִם קְלָפוֹת וְהַסְתָּרוֹת הַגּוֹרְמוֹת לוֹ עַצְבוֹת
וּמְרִירוֹת, וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחִי, רְאֵה לְהַזְכִּיר אֶת
עַצְמְךָ תָּמִיד בּוֹ יְתַבְרֵךְ. רְאֵה לְצִיר לְעַצְמְךָ, אִיךָ שְׂכָל
מֵה שְׂאֵתָה רוֹאֶה לְפָנַי עֵינֶיךָ הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹר, הֵינּוּ
— כִּי הוּא יְתַבְרֵךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵתָה וְכָל
הַבְּרִיאָה נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְהוּא יְתַבְרֵךְ מְסַבֵּב
אוֹתְךָ, וּבְזַכְרוֹן זֶה תָּמִיד, תִּמְשִׁיף עַל עַצְמְךָ עֲרֻבוֹת
נְעִימוֹת זִיו חַיּוּת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְרֵךְ.

ד.

אַחִי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיִס בְּדַעְתְּךָ תָּמִיד אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ, וְזֶה יְכַנִּיֵּס בְּךָ יִשׁוּב הַדַּעַת וּרְפוּאָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת גַּם כֵּן, כִּי עַקֵּר חֲלָשֶׁת הָאָדָם הוּא רַק עַל-
יְדֵי שְׂאֵינוֹ מְיֻשָּׁב הַיֵּטֵב אֶת דַּעְתּוֹ, וְעוֹשֶׂה הַכֹּל
בְּפִזְיוֹת וּבְחַפְזוֹן, וּמִזֶּה בָּא שְׂנַחֲלָשׁ בְּכָל פַּעַם, אֲבָל

זכרון אמונה רלה

כְּשִׁזְכָּה לְהִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוָּדַע, שְׁאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, דְּבַר גָּדוֹל וְדָבַר קָטָן הַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ נִכְנָס בּוֹ יִשׁוּב דַּעַת נִפְלָא עַד מְאֹד, וְאִינוֹ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר בְּפִזְיוֹת וְחִפְזוֹן, וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת בְּרִיאֹתוֹ. וְעַל-כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם שְׁסוּבְלִים חֲלָאִים וּמַחְלוֹת, וְהַכֹּל מִחַמַּת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, שְׁאִז אִין מוֹעִילָה לוֹ שׁוּם רְפוּאָה, וְשׁוּם סִגְלָה, כִּי הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מְכַנְיָסָה בְּאָדָם יִשׁוּב דַּעַת נִפְלָא, וְאִינוֹ מַתְנַהֵג בְּפִזְיוֹת כָּלֵל, וְזֶה עוֹזֵר לוֹ, שְׁיִלְכוּ דְמִיּוֹ כְּסִדְרָן דְּרָךְ עוֹרְקִיּוֹ, וְלִבּוֹ אִינוֹ הוֹפֵק כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר, וְכֹל אֲכִילְתוֹ שְׁאוּכַל עוֹשֶׂה אֶת פְּעֻלְתָּהּ — הַטּוֹב נִכְנָס בְּדְמִיּוֹ, וְנִתְעַכֵּל הֵיטֵב וְהָרַע יוֹצֵא וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי יִשׁוּב הַדַּעַת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאֲשֶׁר זוֹכִים לָזֶה רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה.

ה.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כִּי שׁוּם דְּבַר לֹא יַעֲזֹר לָךְ וְלֹא יוֹעִיל לָךְ לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבַר גָּדוֹל אוֹ קָטָן שְׁתַּתְּפָרְסִם עַל יְדוֹ,

בלעדי רשותו יתברך, ואף שאַתָּה רוֹאֶה שְׁכַל מִינִי
 שְׁקִרְנִים וְזִפְנִים, בּוֹרִים וְרִיקִים מִתְּפָרְסִים, הַכֹּל
 בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה
 וְהַנְּסִיוֹן — לִתֵּן בְּחִירָה חֲפְשִׁית לְאָדָם, וְעַל-כֵּן רָאָה
 לְדַבֵּק עֲצֻמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְגַלֶּה וּתְפָרְסֵם אֶת זְכוּרֹן
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב
 שְׁבַע עוֹלָם, אַתָּה עֹשֶׂה אֶת שְׁלֹךְ, אֵף שֶׁהוֹלֵךְ לְךָ קֶשֶׁה,
 כִּי זֶה מִסְתַּרֵי הַבְּחִירָה, שֶׁנִּתְּנוּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַשְׁקֵר
 וְהַכְּפִירָה שִׁיתְּפֹשֵׁטוּ וּיִתְּפָרְסוּ בְּעוֹלָם, וְאִסּוּר לְהַכְנִס
 וּלְחַקֵּר בְּדַבָּרִים אֱלוֹ, כִּי עֲנִינִים אֱלוֹ בָּאִים מִהַחֲלָל
 הַפְּנוּי, הֵינּוּ מִהַמְּקוֹם שֶׁנַּעֲלַמְתָּ וְנִסְתַּרְתָּ אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְעַם-יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִים, עַל-שֵׁם
 שְׁעוֹבָרִים מֵעֵבֶר אֶל עֵבֶר דֶּרֶךְ כָּל הַחֲלָל הַפְּנוּי
 מִהַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת, עַל-יְדֵי תִקְוָה אֱמוּנָתָם הַפְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ד), וְעַל-
 כֵּן אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שֶׁתְּפָרְסֵם, רַק
 רָאָה לְפָרְסֵם אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמִסִּירוֹת
 נֶפֶשׁ עֲצוּמָה, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לְךָ.

ו.

אחי היקר! זכור היטב, אשר אין שום טבע כלל,

וְעַל-כֵּן כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּרוּחָנֵי בֵּין בְּגִשְׁמֵי, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוּ מַה שְּׁאַתָּה סוֹבֵל מִבְּעַל בְּחִירָה, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הוּא שְׁלִיחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ רְאֵה לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַל תִּתְרַעַם עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי מַה יַעֲשֶׂה לָּךְ אָדָם בְּלִי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכֹּר זֹאת הֵיטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה בְּיָמִים הַבָּאִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מְרִירוֹת וְקִטְנוֹת וִירִידוֹת וְצָרוֹת אַחֲרוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק וּלְהִחַזֵּק מֵעַמָּד, רַק עַל-יָדֵי אַמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

ז.

זְכוּר, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, וְהַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן צָדֵק, וְעַל-כֵּן בְּרַח לָּךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתָמִיד תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ — בֵּין שְׁתֵּתִפְרָסִם וּבֵין שְׁלֵא תִתְפָּרָסִם, עָלֶיךָ רַק לִחֲשֹׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַכְנִיֵס בְּעֶצְמָךְ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאוּרוֹ מְסַבֵּב אוֹתָךְ תָּמִיד, וְעַל-יָדֵי יְדִיעָה זֹו תִזְכֶּה לְהִנָּצֵל מִכָּל רַע,

זְכוּרֵן אַמוּנָה

רלח

כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְחַבֵּא בְּסֵתֶר צֶל כְּנָפָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא אֵינוֹ
מִתְפַּחַד וְאֵינוֹ מִתִּירָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

ח.

אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמְךָ אֶת זְכוּרוֹן
הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ.
רְאֵה אֵיךְ עוֹבְרִים עָלֶיךָ יְמֶיךָ וְשָׁנוּתֶיךָ בְּהֶבֶל וְרִיק,
וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדֶיךָ, אֲבָל בְּזֶה שְׁתֹּזֵכָה לְזִכֹּר מִמְּנוֹ
יִתְבַּרֵךְ כָּל רֶגַע וְדָקָה, עַל-יְדֵי-זֶה אַתָּה מְקַיֵּם מִצְוֹת
עֲשֵׂה תְדִירָה — שְׂאֵתָה מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. שִׁישׁ
מְצִיאוֹת הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה דְּבֵק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכִף
תִּמְשִׁיךְ עַל עֶצְמְךָ עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, הַמְּחִיָּה וְהַמְּהַוָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. אַחֵי!
אַחֵי! אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִהַדְּבָקוֹת וְהַזְכוּרוֹן לְזִכֹּר
וּלְדָבֵק עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ תָּמִיד.

ט.

אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס עֲצְמְךָ מִחֲדָשׁ אֶל תּוֹךְ
הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְאַל תֹּאמַר

שאתה כבר איש מאמין, כי באמונה הקדושה יש
 למודים עמקים עד מאד, ויכול לטייל כל ימי חייו
 באמונה הקדושה, ועדין לא לרדת לעמקה, כי
 האמונה הקדושה היא כעין ארמון יפה וגדול מאד,
 אשר נפתח בו פתח לפנים מפתח, וחלון אל תוף
 חלון עד אין סוף, ובכל פעם נדמה כאלו כבר השיג
 את הסוף, אף אחר-כך נפתח לפניו פתח חדש או
 חלון חדש להאיר לו אורו יתברך, על-כן ראה
 להתחדש מחדש בכל פעם במדת האמונה הקדושה,
 ותרגיל עצמך לברח אליו יתברך, וכל מה שעובר
 עליך ראה רק לבקש ממנו יתברך, כי רק הוא יכול
 לעזור ולהושיע לך ולא אחר, ועליך אהובי, אחי
 היקר, לדעת, כי כל זמן שעדין לא נחקקה בדעתך
 ידיעה והשגה זו, עדין אתה מנח בגלות מרה מאד,
 ואתה צריך עוד הרבה לעבד על עצמך, שתזכה
 לצאת ממנה, אבל תכף-ומיד כשרק תכניס עצמך
 במדת האמונה הקדושה לגמרי, אז תכף תזכה לצאת
 מכל הגלות שלך.

י.

ראה להכניס עצמך לגמרי באמונה הקדושה,

וְתִדַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכֹל עֲצָם עֲצָמוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מְחַיֶּה
 וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּבִידִיעוֹת אֱלוֹ
 תִּזְכָּה לַעֲבֹר עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִזְכָּה לְהַפְּךָ
 אֶת כָּל יְרִידוֹתֶיךָ לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוֹם
 דְּבַר שְׁבָעוֹלָם יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי תִמִּיד תִּזְכֹּר אֶת
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי מַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 תִּזְכָּה שְׂיִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֵּל.

יא.

אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּכֹל יוֹם
 וַיּוֹם עוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם נִסְיוֹנוֹת וּבְלִבּוֹלִים חֲדָשִׁים;
 עַד שְׁכַמְעַט נוֹפֵל לְבָאֵר שַׁחַת, וְעַל-יְדֵי שְׂיִזְכָּה
 לְהַכְנִיס בְּמַחוֹ וְדַעַתוֹ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וַיִּזְכָּה לְזַכֹּר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבֹר
 עַל כָּל הַקְּטָנוֹת וְהִרְיָדוֹת; וַיִּזְכָּה דִּיקָא מִהִרְיָדוֹת
 שְׁלוֹ לְהַפְּךָ אוֹתוֹ וְלִבּוֹא לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וַיִּזְכָּה גַם
 לְהוֹצִיא אֶת כָּל אֱלוֹ אֲשֶׁר נִפְלוּ וַיִּרְדּוּ בְּאֱלוֹ הִרְיָדוֹת
 וְהַנְּפִילוֹת שְׁלוֹ, וַיֵּאִיר עַל עֲצָמוֹ וְעַלֵּיהֶם זִיו אוֹרוֹ
 יִתְבָּרַךְ.

י.ב.

אָחי הַיָּקָר! רְאֵה לְזִכֹּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ אֶת
הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׁבָכָל רְגַע וְדָקָה
שְׂאֵתָה רַק חוֹשֵׁב וְזוֹכֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֶתָּה נִכְלָל בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמְקַיֵּם בְּזֶה כַּמָּה וְכַמָּה מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְאֶתָּה
נִשְׁמֵר מִכָּל רַע וְנִצּוֹל מִפְּגְעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, עַל־כֵּן אֵל
תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְרְאֵה לְנִצָּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, וְחָשַׁב
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, וּבְכָל רְגַע וְרְגַע רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִדְבִּיק אֶת נִשְׁמָתְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֹר עָרֵב וְנִעַם בְּזֶה, אֲשֶׁר לֹא תוּכַל
לְשַׁעֵר וּלְתַאֵר בְּדַעְתְּךָ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻצִית וְזוֹכֵר תָּמִיד
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנִצָּח.

י.ג.

אָהוּבִי, אָחי הַיָּקָר! זְכוּר הֵיטֵב אִיךְ שָׁכַל מֶה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — כָּל הַגְּלָגוּלִים שְׂמַגְלָגְלִים עִמָּךְ מִדֵּי
יוֹם בְּיוֹמוֹ, כָּל הַקְּטָנוֹת וְהִירִידוֹת, הַדִּחְקוֹת
וְהַבְּלוּלִים, הַכָּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, הַמְשָׁגִיחַ עַל כָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שְׁלֶךְ, וְעַל־כֵּן

אין לה לפל בדעתך מכל מה שעובר עליך, כי הכל
 בידיעתו וברשותו יתברך, העקר עליך לידע ולזכור
 שאתה צריך לשוב תמיד עד המכהו — הינו אליו
 יתברך, ולידע, כי כל סבה יש לה מסובב, ואתה
 נמצא רק ברשותו יתברך, ואז בידיעות אלו בנקל
 יהיה לה לקבל הכל, ולעבור על כל מה שעובר עליך,
 ותהפך את ירידותיך לעליות גדולות, את העצבון
 והדכאון תהפך לשמחה ותקנה טובה.

יד.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך אל
 תוך האמונה הקדושה בו יתברך, עד שתמיד תזכור
 ממנו יתברך, ולא תסיח דעתך ממנו יתברך כלל. ואל
 זה תזכה על-ידי שתרגיל עצמך לדבר עמו יתברך
 בלשון שאתה רגיל בה ותפרש את כל שיחתך וכל
 מה שעובר עליך אליו יתברך, בדיוק כאשר אתה
 מדבר אל חברך הטוב ויותר מזה. כי חברך — ספק
 אם יעזר לך, וספק ספקא אם יבין אותך, לא כן
 הקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לך, ורק הוא מבין
 אותך היטב, ועל-כן הרגל עצמך ללכת אל מקום

פְּנוּי, שְׁאִין שָׁם בְּנֵי אָדָם, וְתַתְּחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְתִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל לִבָּךְ וְכָל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ, וְכָל מַה שְּׂרַק אֶתָּה זֹכֵר מִימֵי נְעוּרֶיךָ וְקִטְנוּתְךָ, שְׁעָבַר עָלֶיךָ, וְסָבַלְתָּ מַה שְּׁסָבַלְתָּ, וְרַבּוּי הַרְפָּתָקְאוּתְךָ וְיִרִידוּתְךָ שְׁכָבַר עָבְרוּ עָלֶיךָ, הַכֹּל לְכָל תִּסְפֹּר וְתַדְבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְאַף שְׁבַתְחַלֵּה יְדָמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֵין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, וְכֵן יְדָמָה לָךְ שֶׁהַכֹּל לָרִיק, חֵס וְשְׁלוֹם, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל אֱלוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת הַזְּרוֹת וְהַרְעוֹת בָּאוֹת לָךְ מִרַבּוּי עֲוֹנוֹתֶיךָ שְׁסָלְקֶתְּ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יְתַבְּרֶךָ מִמֶּךָ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג'): בַּתְּחִלָּה הִיָּתָה הַשְּׁכִינָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּיּוֹן שְׁחָטְאוּ, נִסְתַּלְקָה מֵהֶם הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא הָאֲמוֹנָה הַקְּדוֹשָׁה, הַרְגָּשְׁתָּ גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְעַל-כֵּן מַחְמַת שְׁאִינְךָ מִרְגִּישׁוֹ יְתַבְּרֶךָ עָלֶיךָ, לְכֵן נִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֵין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, כִּי בּוֹדָאי אִם הִיָּה יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד עָלָיו וְשׁוֹמֵעַ דְּבוּרוֹ, בּוֹדָאי הִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד מְאֹד עִם כָּל דְּבוּר (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ב), וּמַחְמַת שְׁאִינוֹ מִרְגִּישׁוֹ יְתַבְּרֶךָ, עַל-כֵּן מִתְרַשֵּׁל בְּזָה. וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לּוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, עַד שְׁחוֹזְרִים וּמוֹרִידִים אֶת הַשְּׁכִינָה — רוֹחֲנִיּוֹת חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶךָ אֶצְלוֹ, עַד שְׁיִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁוֹ, וְאִז כָּבַר

לא תהיה לך שום כבודות לדבר עמו יתברך, מאחר שתזכה לראות עם עיני בשר, איך שכל דבור ודבור שלך נכנס אצלו יתברך, ונחקק כמו אש שחורה על גבי אש לבנה, או אש אדמה על גבי אש לבנה וכו', הכל כפי המדרגה שתזכה להגיע אליה וכו', אבל לעת עתה כשעדין הכל נעלם ונסתר ונחשף ממך, ואתה לא יודע שום דבר, ולא רואה ולא מרגיש שום דבר, עליך להתחזק ולקיים זאת בתמימות ובפשיטות גמורה, ולדבר הרבה עמו יתברך, ואז במשך הזמן — אם תתמיד בזה, תראה נפלאות — כשתזכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נפלא.

טו.

אחי היקר! ראה להכניס עצמך בתוך האמונה הקדושה, וראה לזכור אותו יתברך בכל מאורעותיך ובכל מה שעובר עליך, ועל ידי זה תזכה להמתיק ממך כל הדינים, וימשכו עליך חסדים ורחמים גמורים, כי עקר הצרות והיסורים, הקטנות והדינים שאדם סובל, הוא רק כשנעלמת ונסתרת ממנו האמונה הקדושה, ואז רע ומר לו מאד, אבל תכף-ומיד כשרק תזכור ממנו יתברך, יתבטלו ממך כל

הצרות והדינים ותזכה להרגיש טעם אחר בחייה, כי אין לה חיות כמו מדת האמונה הקדושה בו יתברך.

טז.

אחי היקר! ראה להזכיר את עצמך בכל שעה ובכל רגע ממנו יתברך, ותציר בדעתך איהו שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואתה עומד באמצע, והאור מסובב אותך, ועדין אין זו השלמות של הצדיקים הגדולים במעלה נפלאה מאד, כי הם כבר זכו להגיע אל בטול כזה, עד שאינם רואים את עצמם כלל רק את הקדוש ברוך הוא בעצמו כביכול, הינו את אמתת מציאותו יתברך, איהו שמחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי, מדבר, והכל לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ומרב בטולם והתפללותם בו יתברך, הם מדמים צורה ליצרה, ושומעים כרוזין עלאין מכל פרטי הבריאה — אבן מקיר תזעק ותדבר, והאילנות משיחין, והחיות נוהמות, ובני אדם מדברים ומגלים אמתת מציאותו יתברך; אשריהם, ואשרי דבקהם. כי בודאי מי שדבוק ומקרב אל צדיקים כאלו, גם עליו ימשך אור וחיות וזיו מערבות נעימות השגות אלו.

יז.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל מכל מה שעובר עליך, כי ראוי לך לדעת, אשר אין שום טבע ומקרה כלל, וכל מה שעובר עליך ברוחני ובגשמי, הכל ממנו יתברך, כדי להזכירך ולהמשיך את לבך אליו יתברך, ועל-כן בכל מאורע וצרה שרק עוברים עליך, ראה תכף-ומיד להזכיר עצמך ממנו יתברך, ותברח אליו בתפלה ובקשה ורחמים ותחנונים שירחם עליך, כי אין שום עצה אחרת לתן לך, רק לפל על פניך ולשפף שיח ותפלה לפניך יתברך, שיחוס וירחם עליך. מה אמר לך, אחי היקר?! אין עוד טוב מזה. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, רק תמיד מזכיר את עצמו ממנו יתברך, ובורח אליו, ושוחח בפיו לפניך יתברך ברחמים ותחנונים, ואז בודאי יזכה להפך הכל לטובה.

יח.

אחי היקר! ראה להזכיר לעצמך את אמונתו

יתברך בכל יום ויום בתמימות ובפשיטות גמור, כי האמונה היא עקר החיות של האדם, כי מי שזוכה להכניס את עצמו אל תוף האמונה הקדושה, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, רק הכל לכל משגח בהשגחתו הפרטית, האדם הזה חי חיים טובים, ושום דבר לא יוכל לבטלו או לבלבלו, מאחר שדבוק בחי החיים, בו יתברך, ומי שחזק באמונה בו יתברך, אזי כל חייו הם חיים נעימים וברוכים, כי איש אמונות רב ברכות; אשרי לו!

יט.

אחי היקר! ראה להזכיר את עצמך בו יתברך בכל יום ויום, ותדע בידיעה ברורה ומחלטת, כי אתה נמצא תמיד רק בידו יתברך, ורק בידו לעשות כל מה שתבקש ממנו יתברך, ועל-כן מה ולמה לה לחנוף את בני אדם, ברח לה יותר טוב אליו יתברך, והרגל את עצמך לדבר רק עמו יתברך, כאשר ידבר איש עם רעהו, ותספר לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך, ותבקש רק ממנו יתברך את כל ענייך, ואז תראה נוראות נפלאות רבות, מה שיעשה לך הקדוש ברוך הוא.

כ.

אחי היקר! עליך לזכור היטב, כי אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובזכרון זה תזכה לעבר על כל העובר עליך, כי עקר הצרות והיסורים שהאדם סובל בחייו הוא רק בשביל ששכח, חס ושלום, ממנו יתברך, וחושב כאלו הכל טבע גמור, ואז סובל מה שסובל, ובפרטיות כשנכנסת במחו איזו כפירה בו יתברך, רחמנא לצלן, אז סובל מרירות הגיהנום עוד בזה העולם ממש.

כא.

אחי היקר! חזק ואמץ בכל מה שעובר עליך, ותמשיך את עצמך רק אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך כאשר מדבר איש עם רעהו והבן אל אביו, וזה יזכיר לך תמיד ממנו יתברך, ותכף ומיד כשרק תזכר ממנו יתברך, תזכה לעבר על כל המשברים והגלים, הצרות והיסורים, המרירות והדפאון והעצבון שרק עוברים עליך, כי מי שזוכה להכניס את עצמו אל תוך האמונה הקדושה תמיד,

רמט

זְכוּרֵן אַמוּנָה

וְזוֹכֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי זוֹכֵה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, כִּי אֵין לָךְ עוֹד נְעִימוֹת וְעֲרֵבוֹת יוֹתֵר מִמֵּדַת הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר מִמְּשַׁכֶּת עַל הָאָדָם אֲשֶׁר וְחִדְוָה, שְׂמֵחָה וְשִׂשׂוֹן. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכֵה לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן וְהַגָּנוּז יִזְכֶּה.

כ.ב.

אַהוּבִי, אָחִי! רְאֵה לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמָּךְ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכֹל הַמְּצָבִים הַכִּי קָשִׁים שְׁלָךְ, רְאֵה לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמָּךְ אִז רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְסַבֵּב סְבוֹת עִם כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וּכְפִי עֲנִיָּנוּ, וְהַכֹּל לְכֹל כְּדִי לְהַמְּשִׁיכוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכֵה לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיִדַּע שֶׁבְּכֹל פֶּרֶט וּפְרֵט מְכַל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעָלָיו לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל שְׁלִיחוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

כ.ג.

אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם

תמיד בתוך האמונה הקדושה, ותזכר ממנו יתברך, ועליך לידע, שכל זמן שתזכר ממנו יתברך, שום ברירה לא תוכל לעשות לך רע, ולא תוכל לגעת בך ותכף-ומיד פשרק תשכח ממנו יתברך, חס ושלום, כבר תפל בפח יקוש, ותעבר עליך מרירות דמרירות, צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת ועגמת נפש וכו'; על-כן ראה להכניס את עצמך תמיד רק באמונה הקדושה, ותזכר ממנו יתברך איך שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה בלה, והכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ובלעדיו לא ירים איש את ידו ואת רגלו, וכדיעות אלו תעבר על הכל, ותזכה לחיות חיים נעימים וברוכים.

כד.

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בתוך האמונה הקדושה, ותמיד ראה להזכיר את עצמך בו יתברך, ואז תראה נפלאות רבות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואם היית יודע אל מה תביא אותך מדת האמונה הקדושה, אז היית תמיד נזכר

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהֵייתָ מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
 אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְאִזְ הֵייתָ מְצָלִיחַ דְּרַכָּה, כִּי אִישׁ
 אַמוֹנוֹת רַב בְּרָכוֹת — מִי שֶׁמְאַמֵּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי
 מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרָכוֹת מִמְקוֹר הַבְּרָכוֹת, וְנִשְׁפָּע
 עָלָיו שֶׁפַע רוּחָנִי וְשֶׁפַע גְּשָׁמִי; אֲשֶׁרִי לוֹ!

כה.

אָחִי הַיָּקָר! זְכוּר תִּזְכּוּר, שְׁכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
 הַכֹּל בְּהִשְׁגָּחְתּוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְעַל-כֵּן אֵל
 יִפֹּל רוּחְךָ עָלֶיךָ, וְאֵל תִּחְלֹשׁ דַּעְתְּךָ, וְאֵל יִשְׁבֵּר לְבָבְךָ
 מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, רַק תִּזְכִּיר לְעֲצָמְךָ כִּי יֵשׁ
 מְנַהֵיג לְבִירָה, וְהוּא מְשַׁגֵּיחַ עַל הָעוֹלָם בְּהִשְׁגָּחָה
 נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְכָל פְּרָט וּפְרָט מֵעֶסְקֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה בְּפְרָטִי פְּרָטִיוֹת, הַכֹּל לְכָל מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לְהִשְׁבֵּר כָּל-כַּף וְלִפְלֵ
 בְּדַעְתְּךָ, יוֹתֵר טוֹב לָךְ לְהֵיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
 כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְזֶה יִקְרַר אֶת מְרִירוֹת
 וְעִקְמִיּוֹת לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ, וְיִפְשֹׁט אֶת כָּל הַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ
 לָךְ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת הוּא הַכֹּל.

כו.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר, כִּי לְהַמְשִׁיךְ
 אֹרֹךְ יִתְבַּרְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן לְהַזְכִּיר אֶת
 אַחֲרִים, זֶהוּ עֵקֶר מִצְוֹת קְדוֹשׁ הוֹי"ה בְרוּךְ הוּא, כִּי
 בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְזַכֵּיר אֶת עֲצֻמוֹ וּמְזַכֵּיר אֶת אַחֲרִים
 בְּמְצִיאוֹת הוֹי"ה בְרוּךְ הוּא, הוּא מְגַלֶּה אֶת בְּחִינַת —
 מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, שְׁזֶה סוּד הַקּוֹן שֶׁל הָאֹר הַנִּכְנָס
 בְּתוֹךְ הַצְּמֻצוֹת, וּמִפְּנֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִשְׁכַּח בְּכָל
 פַּעַם מִהָאָדָם עַד שֶׁאֵם הָאָדָם חוֹטֵא, חָס וְשָׁלוֹם, הוּא
 מִשְׁכִּיחַ וּמְחַבֵּא אֶת הָאֹר לְגַמְרֵי, וְזֶהוּ עֵקֶר חֲלוּל
 הוֹי"ה, רַחֲמָנָא לְצַלּוּן, וְעַל-כֵּן צָרִיף לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ,
 וּלְהַזְכִּיר אֶת אַחֲרִים בְּמְצִיאוֹת הוֹי"ה בְרוּךְ הוּא, וְעַל-
 יְדֵי זֶה יִקְדַּשׁ תָּמִיד אֶת שְׁמוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּתְאַחֲדוּ יַחַד
 מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין בְּתוֹךְ הַסּוּבָב כָּל עֲלָמִין, שְׁזֶה הַקּוֹן
 בְּתוֹךְ הַצְּמֻצוֹת; אֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה לְזַכֵּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרְךָ, וְכֵן זוּכָה לְהַזְכִּיר לְאַחֲרִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

כז.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי, לְהַכְנִיס עֲצֻמָּךְ בְּזְכוּרֵי

הַאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתָמִיד תִּזְכֹּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִית, וְאִז עַל-יַדֵּי הַזְכוּרֵן הַזֶּה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת חַיֵּיךָ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב וְנֵעֵם כְּמוֹ מֵדַת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת הוּא הַכֹּל, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר הַכֹּל לְכֹל עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק נִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ כְּכִיכּוֹל בְּלִבוֹשִׁים אֱלוֹ אֲשֶׁר לְמִרְאֵה עֵינֵינוּ, וְזֶהוּ סוֹד הַצְּמָצוּם — שְׂצִמְצָם עֲצָמוֹ בַּפְּרָטִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי הַזְּכוּה לְגִלוֹתוֹ מֵהַסְּתָרָה וְהַצְּמָצוּם, וְזוֹכֶה לְזָכֹר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד.

כח.

אַהוּבֵי, אַחֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַזְכִּיר עֲצָמָךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְתָמִיד תִּזְכֹּר, שְׂכָל מַה שְּׁקוֹרָה עִמָּךְ, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְאִסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שְׁעֶזֶר לָךְ עַד עַכְשָׁו, כְּמוֹ-כֵן יַעֲזֹר לָךְ גַּם מֵעַכְשָׁו, הָעֶקֶר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגֵּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת

ובְּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ
בְּפָרְטֵי פְּרִטְיוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת, כִּי
הַתְּפִלָּה וְהָאַמוֹנָה מְשַׁנִּים אֶת הַטֵּבַע לְגַמְרֵי, וְעוֹשִׂים
פְּלְאוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזֵק בָּזֶה!

כ.ט.

אַהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַזְכִּיר לְעֲצֻמָּךְ בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם מִחֻדָּשׁ אֶת הָאַמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
וְתָמִיד תִּזְכֹּר אֵיךְ שֶׁנִּשְׁמָתְךָ יִרְדֶּה מֵרוּם הַמַּעֲלָה,
מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁשָּׁם הִיָּה גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ
בְּהַתְּגַלוֹת נִפְלְאוֹה, עַד עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַגִּשְׁמִי הַזֶּה,
הַמְּלֵא קְלָפוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכַסּוּיִים וְשִׁכְחָה, וְכָל
עֲבוֹדַתֵּינוּ בָּזֶה הָעוֹלָם הַיָּא רַק לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמֵּנוּ
תָּמִיד בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְהַדְבִּיק נַפְשֵׁנוּ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין
דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, שְׁאֵדָם הַמְּלַבֵּשׁ בְּחֹמֶר עָב, שֶׁתָּמִיד
יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁיזְכֶּה גַם
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ לְאַחֲרִים, אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה; אֲשֶׁרֵי הַמְּזַכִּיר עֲצֻמוֹ תָּמִיד מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרְךָ, וְאֲשֶׁרֵי הַמְּזַכִּיר תָּמִיד לְאַחֲרִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ,
אֲשֶׁר אִז רַב טוֹב הַצִּפּוֹן מְחַכֶּה לוֹ בָּזֶה וּבְכָא.

ל.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, בזה שתכניס
 עצמך אל תוך האמונה הקדושה, אזי יהיה לך פנאי
 להתגדל ולהתעלות, ותצליח דרכך, כי מחשבתך
 תהיה בעולם החרות ותוכל לחשב בלי שום פחד
 ועל, כי מאחר שמסרת את עצמך לגמרי באין סוף
 ברוך הוא, ואתה חושב רק ממנו יתברך, וזוכר אותו
 יתברך, ומסרת את עצמך לגמרי אליו יתברך, לא כן
 אם, חס ושלום, האדם שוכח ממנו יתברך, וחושב כי
 בידו תלוי הכל, אז אין לו חרות כלל, כי תמיד צריך
 לחשב עצות, ולתכנן כל מיני תכניות — איך ומה,
 ואימתי, ואין לו שום ישוב הדעת, והוא מבהל
 ומבלבל מאד; אשרי הזוכה לזכר תמיד ממנו יתברך,
 ומוסר את עצמו לגמרי אליו יתברך, ואז דיקא יחיה
 חיים נעימים, חיים בטוחים, חיים מאשרים של
 שלווה ומנוחת הנפש.

לא.

אהובי, אחי היקר! ראה להחזיק מעמד בכל מה

שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַיֶּה
 וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְעַל-כֵּן מֵה וּלְמָה
 לָךְ לְהִיּוֹת בְּלֵב שָׁבוּר וְנִדְכָּא, מְלֵא כַּעַס וּמְכַאוֹבִים,
 סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אַתָּה בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ לְבַד,
 וְרַק הוּא יָכוֹל לְעֶזֶר לָךְ, וְעַל-כֵּן מֵה וּלְמָה לָךְ לְהַשְׁבִּיר
 מִכָּל דְּבַר מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ, הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר
 רַק עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל נִגְעֵי
 וּמְכַאוֹבֵי לְבָבְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ.

לב.

אָחֵי הַיְקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, בְּאֵם תְּכַנִּיס עֲצָמָךְ
 לְגַמְרֵי בְּהַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְתִדַּע בִּיּוֹדֵעָה בְּרוּרָה
 וּמְחַלֶּטֶת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְאֵין שׁוּם
 תְּנוּעָה שֶׁתַּעֲשֶׂה מֵעֲצָמָהּ, דְּבַר גָּדוֹל וְדַבָּר קָטָן —
 הַכֹּל בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל, וְתִזְכֹּר אֶת זֶה תְּמִיד, עַל-יְדֵי-
 זֶה תִּנְצַל מִכָּל רַע, וְשׁוּם פְּגַע וּמִשְׁחִית לֹא יוּכְלוּ לְנִגְעַ
 בְּךָ, כִּי הַזְכָּרוֹן שֶׁזוֹכֵר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׁמָרוּ מִכָּל רַע,
 וּמִמְשִׁיף עָלָיו שֶׁפַּע בְּרָכָה וְחַיִּים וְאַרְיִכוּת יָמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!